

Odpowiedzialność za poprawność informacji w propozycji nabycia obligacji

*Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z 23 czerwca 2020 r.
(V CSK 506/18)*

Zgodnie z art. 10 u.o. osoba, do której kierowana była propozycja nabycia obligacji, powinna uzyskać prawdziwe, rzetelne i kompletne informacje na temat wszystkich istotnych okoliczności tworzących obraz sytuacji finansowej emitenta. Naruszenie tego obowiązku przez podanie informacji nieprawdziwych lub niezawarcie informacji, które powinny zostać zamieszczone, jest zachowaniem bezprawnym, obwarowanym sankcją odszkodowawczą na zasadach przewidzianych w art. 484 k.s.h. i art. 415 k.c. w zw. z art. 490 k.s.h.

ALEKSANDER CHŁOPECKI

I. Pisanie glosy do orzeczenia sądowego ma sens w dwóch przypadkach. Po pierwsze, gdy orzeczenie to dotyczy istotnej kwestii będącej przedmiotem sporów doktrynalnych. Tak w glosowanej sprawie nie było. Przynajmniej dotychczas – bo może będzie. Po drugie, gdy dotyczy sposobu interpretacji prawa i pewnych fundamentalnych kwestii odnoszących się do tego sposobu. W jakiejś zatem mierze – filozofii prawa.

Głosowane orzeczenie ma, w mojej ocenie, znaczenie dla tej drugiej kwestii. Dotyka ono bowiem fundamentalnego problemu, tj. tego, czy sądy powinny opierać się na niejako „pozytywistyczno-kelsenowskiej” ocenie przepisów prawa. **Czy powinny uznawać, że formalna zgodność z prawem jest wystarczającą przesłanką do stwierdzenia braku czynu zabronionego, czy raczej zadaniem sądu jest również dokonanie analizy przepisów prawnych pod kątem wykładni celowościowej lub systemowej?** Orzeczenie to dotyczy też takich kwestii jak:

- zakresu ochrony, na rynku kapitałowym, podmiotu będącego profesjonalistą (w kontekście opisanym niżej),
- zakresu zdefiniowania należytej staranności tego podmiotu przy dokonywaniu inwestycji.